

ΛΙΓΑ ΑΠ' ΟΛΑ

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΦΑΚΙΡΩΝ

Κάποιος γάλλος σοφός πήγε τελευταίως στάς Ινδίας για νὰ πει-
σθῇ μὲ τὰ ίδια του τὰ μάτια γιὰ τὰ θαύματα ποὺ κάνονται οἱ φακί-
ραι. Προσάλεσε ἀμέσως στὴ σηρήνη του ἵνα φαίσῃ καὶ τὸν παρα-
κάλεσε νὰ κάνῃ μπροστά του, ἀντὶ ἀδοστάτης ὄμιβρῆς, κανένα πεί-
ραμα. "Ο φακίρος ἔνγυν καὶ ἔνανταν σὲ λίγη φέροντας μαζί του
μιὰ γλάστρα μ' ἓνα μικρὸ δουλοποιό, τοῦ δοποίου τὰ φύλλα μόλις
φαινόνταν πάνω ἀπ' τὸ χώμα. "Εβαίε τότε τὸ γλάστρα ἀνάμεσα σὲ δύο
καρέκλες καὶ ὑστερα ἀπλώς ἀπὸ πάνω τῆς ἓνα μαρκὺ¹
σεντόνι. Καὶ ἀπαθέστατος, ἀνέβηκε καὶ στάθηκε δούνιος πάνω στὸ
σεντόνι!... Ὁ γάλλος σοφός, τὸν παρακαλούσθυντος μὲ καταπληξία,
καὶ δέν πίστευε στὰ μάτια του. "Ωστόδο οἱ φακίρης ἔξακολονθύδος
νὰ στέκεται ἀνίνητος πάνω στὸ σεντόνι, ὅμοιος μὲ μπρούντζινο
ἄγαλμα. Ἡ δρᾶ περινόισα καὶ ὁ ὕδης ἀρχισε νὰ στάζῃ ἀπ' τὸ μέ-
τωπο καὶ τὸν ὥμους τοῦ ἴνδου θαυματοποιοῦ. "Ἄξανη τὰ χειλῆ
του ψιθύρισαν κάτι, καὶ ἀμέσως ἔναντη πήρε τὴν προτέραν του ἀκύ-
νησίαν. Τέλος ὑστερεῖ ἀπὸ δύο ώρες, κατέβηκε κάτω τραβήξε τὸ
σεντόνι καὶ ὁ γάλλος εἰδε τὸ πρόσωπά του ἓνα δεντράκι, ὡψούς
1 μέτρου περίπου, μὲ κλάδους γεμάτους φύλλα!...

Η ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ

Ἡ Κίνα μπορεῖ δικαίως νὰ καυχᾶται, διτὶ στὸν τόπο της βγαίνει
ἡ ἀρχαιότερη ἐφημερίδα τοῦ κόσμου. Ὄνομά της είναι «Ἐφημερίδα τῶν
Οὐρανῶν». Ο πρῶτος ἀριθμός της ἔξεδούν τὸ 911 μ. Χ. Μέχρι τοῦ
1361 ἔξεδίδετο ἀπάντατος. Ἀπὸ ἐπίνειης τῆς ἐποχῆς ἀρχισε νὰ
βγαίνῃ ἔβδομαδιαία καὶ ἀπὸ τοῦ 1804 βγαίνει καθημερινή σὲ τρεῖς
ἔκδοσίες. Ἡ πρώτη ἔκδοση, σὲ ἀπτίνιο χαρτί, εἰναιεντὸν ἔμπορον,
ἡ μεστιβρωνία, σὲ ἀπτό πραχτί, πρεμέχει τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα
τοῦ Κράτους, τὰς διαφόρους κοινοποιήσεις καὶ εἰδήσεις, ἡ δὲ ἐσπε-
ριντινή, σὲ κοκκινοί χαρτί, περλαμπρήν τὰ πολιτικὰ καὶ κύρια ἀρθρά,
τὰς ἐπιστημονικὰς διατομάς, μυθιστορήματα, αἰνίγματα, γρίφοις
καὶ ὄλλας πνευματικάς ἀσκήσεις, γιὰ τὶς δόποις τρελλαίνονται οἱ
Κινέζοι.

Τὴ διεύθυνση τῆς κολοσσαίας αὐτῆς ἐφημερίδος, τῆς δόποις
ἐξάστη ἔκδοση κυκλοφορεῖ σὲ εἴκοσι καὶ ἄνω σελίδας δωδεκαστή-
λογος, μεγάλου σχήματος, τὴν ἔχουν ἔξη μέλη τῆς Ἀκαδημίας τῶν
Ἐπιστημών. Γιὰ νὰ ἔγινε δὲ ἐστω καὶ ἀπλὸς ρεπόρτερ αὐτῆς τῆς
ἐφημερίδος, πρέπει νάγης γνώσεις τὶς δόποις δέν ἔχουν σ' εὐω-
παῖκα κράτη οὔτε καθηγηταὶ πανεπιστημών!

Κάθε δὲ ἔκδοση κυκλοφορεῖ σὲ 400,000 φύλλα!

γυναίκα, τὴν Κα ντὲ Γκεοβίλη.

ΚΛΑΠΙΕ, (ξεφωγίζει) :— Τί ; Αὐτὴ ποὺ πουλάει ἐπιπλα στὴν
δόδο Φεζαντερεῖ;

ΖΥΜΕΔΕΝ.— Πῶς ; Τὴν ἔρεις ;

ΚΛΑΠΙΕ.— Διαβόλε ! Εἰναιεντὸν μιὰ ἀπὸ τὶς καλύτερες... πελάτισ-
σεις μαὶ ποὺ παρακαλούσθεται αὐστηρῶς.

ΖΥΜΕΔΕΝ.— Τὶ λέει ; Μιὰ γυναίκα τόσο ἔντιμη ; Ἡ χήρα
τοῦ Συνταγματάρχου Μασικούλ.

ΚΛΑΠΙΕ.— «Ἐλα δά ! ! Η πρώτη φιλενάδα ἐνὸς δεκανέως ποὺ
κατεδικάστηκε ἐπὶ κλοπῆ στὸ Ἀλγέρι ! ! Οσο γι' αὐτή..»

ΖΥΜΕΔΕΝ.— * ! μην τὴν προσβάλγει ! Εἰσαι ἀσφαλῶς κακῶς
πληροφορημένος. Δὲν μπορῶ νὰ παραδεχθῶ ποτὲ πὼς μιὰ μητέρα
τόσο στοργική..

ΚΛΑΠΙΕ.— Μητέρα ; Μά τα παιδιά ποὺ εἶδες εἰναιεντὸν δικά της,
δοῦ καὶ τὰ ἐπιπλα. Τὰ νοικιάζει πέντε φράγκα τὴν ἡμέρα ἀπὸ
μιὰ γειτόνισσα ποὺ τῆς τὰ πάρει κάθη πρωΐ. Εἰναιεντὸν μέστρα
τοῦ καταστήματος. (Κυττάζει τὸν Ζυμελέν ποὺ τὸν ἀκούει ταραγμένο).
Μήτρας κατά τύχην ἡ κυρία αὐτή ἔγινε φιλενάδα σου ;

ΖΥΜΕΔΕΝ.— * ! Λοιπὸν μαλιστα, ἔγινε ύστερα ἀπὸ λυσσώδη
ἀντίσταση... καὶ δέν θὰ πιστέψω ποτέ, διτὶ ἡ καῦμένη αὐτῆς φιλε-
νάδη μοὺ ἔχει δεῖξε τὸση ἀφιλοκερδεία ! ! Σκέψου, διτὶ ποτὲ
δέν μοὺ ἔχητησε οὔτε μιὰ δεκάρα.

ΚΛΑΠΙΕ.— Μόνο ποὺ σου ἐφούρνισε γιὰ ἐκατὸ χιλιάδες φράγκα
τὰ θαυμάσια αὐτὰ ἐπιπλα.

ΖΥΜΕΔΕΝ, (μὲ ἀπάλια). — Εκατὸν δεκαπέντε...

ΚΛΑΠΙΕ.— Εκατὸ χιλιάδες καθαρὸ κέρδος, ὡς τὴν δρᾶ Καί..
ἔχει δ Θεός.. ἀφοῦ κατώθωσε νὰ σοῦ φορτώσῃ τὴν πιὸ ψευτική
«δοκιμία» τοῦ μαγαζιοῦ της.

ΖΥΜΕΔΕΝ.— Ποιάν «δοκιμίον» ;

ΚΛΑΠΙΕ.— Τὸν ἔσυντο της ! ! Κ' ἔδω φίλε μου, συμβαίνει τὸ
ἀντίθετο ἀπὸ τὰ ἐπιπλα : Σοῦ πέρασε δηλαδὴ τὸ παληὸ γιὰ και-
νούριο ! ...

Μισέλη Προθέβεν

ΑΝΕΜΩΝΕΣ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ Ο ΕΡΩΣ

Μήν ἔχετε καμιάν ἐμπιστοσύνη σὲ γυναίκα ποὺ δὲν ἀγαπᾶ τὰ
παιδιά. Ἡ γυναίκα αὐτὴ δὲν θὰ εἰναιεντὸ ποτὲ καλὴ καὶ πιστὴ σύζυγος.

Τὸ πνεῦμα τῶν περισσοτέρων γυναικῶν, χρησιμεύει πιὸ πολὺ²
γιὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν τρέλλα των παραζήτην λογικήν των.

«Ἡ γυναίκα εἰναιεντὸ ζῶν διακοσμητικόν !

«Ο ἄντρας εἰναιεντὸ πιὸ πιστὸς στὴν φιλία παρὰ στὸν ἔρωτα, ἡ γυναίκα
εἰναιεντὸ πιὸ πιστὴ στὸν ἔρωτα παρὰ στὴ φιλία.

«Υπάρχουν γυναικεῖς ποὺ εἰναιεντὸ καὶ πολὺ μόνο ἐνόσιφε εἰναιεντὸ³
καὶ νέες, μὰ δταν ἀρχίζειν νὰ γηράζουν γίνονται στρίγγλες.

«Ἐκείνο ποὺ δὲν μποροῦν νὰ συχωρέσουν σὲ μιὰ δραία γυναίκα
ἡ δσχημεῖς εἰναιεντὸ ἡ δμοφριά της. Μπορεῖ νὰ λένε πῶς τὴν μισοῦν
γιατὶ δὲν εἰναιεντὸ δσο πρέπει ἐνάρετη ἀλλὰ ἡ ἀλήθεια εἰναιεντὸ πῶς τὴν
ἀποστρέφονται γιατὶ δὲν εἰναιεντὸ δσο θελουν... ἀσχημη !

Οἱ ἄνδρες συνήθωσαν ἀγαποῦν μὲ τὶς αἰσθήσεις τους, ἀλλ' ἡ γυ-
ναίκα ἀγαπᾶ πάντα μὲ τὴν καρδιά της.

«Ο ἔρως ἀνύψωνει καὶ τὴν πιὸ ξεπειμένη γυναίκα,

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

ΑΣΤΕΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΛΑΘΗ

(Αἱ δύο κατωτέρω εἰδήσεις ἐδημοσιεύθησαν τελευταίως, ἡ μὰ
παρακάτω ἀπὸ τὴν ἀλλη, σὲ μιὰ Γαλλικὴν ἐπαρχιακὴν ἐφημερίδα).

Γά μοι :

Δύο παλόπαιδα, δύνομαζόμενα Ἀλβέρτος Γ... καὶ Παπλός Σ...
διεσκέδαζαν χθές στὴν Μεγάλην Λεωφόρον βασανίζοντα τὸν σκύλο
τοῦ κυρίου Ν... Ζ... τοῦ γνωστοῦ καὶ τόσον ἐπιτιμούμενου ἀπὸ δύον
ἀρχιτέκτονος. Σήνιν ούρῳ τοῦ σαύλου είχαν δέσει μιὰ κατασρόλα,
καὶ είχαν χωσεῖς δύο σπαράγγα στ' αὐτά του.

Πολλοὶ φίλοι προστήθησαν διά νὰ ὑποβληθοῦν τὰ συγχαρητήριά
των, καὶ τὰς καλλιτέρας των εύχασε εἰς δόποιας δένωνεις καὶ
ἡμεῖς μὲ σεβασμόν καὶ ἀπειρον τὴν εἰδημήσουν τὰς ιδιαίτερα μας.

Σύλληψις ἀλητῶν

Χθές ἐτελέσθησαν ἐν πάσῃ μεγαλοπερείᾳ οἱ γάμοι τοῦ κυρίου
Ίωσήρη Χ... τοῦ ἀξιοτίμου ἐργοστασιάρχου αὐτοκινήτων μετά τῆς
δεστονίδος «Ἐλενής Μ...»

Ἄντοι οἱ δύο ἀληταὶ τοῦ διγυήθησαν ἀπὸ ἔνα χωροφιλακα εἰς τὴν
ἀστυνομίαν δύο ἔξεδοθή ἐνταλμά την πολλή ψήφησες ἔναντιν των.

Σημ. «Μπονιέτου» : «Οπως θὰ καταλαβάνετε ἡ δύο εἰδήσεις μπερ-
δεύτηκαν στὸ τυπογραφεῖο καὶ... θαλασσώθηκαν ! ...

* * *

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ

Η ΓΡΟΥΣΟΥΖΙΑ ΤΟΥ ΓΚΑΒΑΡΝΙ

Ο περίφημος ζωγράφος Γκαβαρνί, ήταν ἀξιοθήητος κυνηγός.

Μια μέρα, βαρυεπιστημένος ἀπὸ τὰ πειραγματα τῶν φίλων του
ἀπεφύγεις νὰ τὸν κάνει ἔπιπληγη ! Νὰ σκοτώσῃ ἔνα λαγό ! «Ἐ-
πῆγε λαγόν... κι' οὐδέρασε ἐναντίον του. Ενθουσιασμένος μὲ τὴν
ιδέα του, ἐπῆρε τὸ τουφέκι του, στάχηκε δυὸ βήματα μακριὰ ἀπὸ
τὸ λαγό, ἐσκόπευσε κι' ἐπυρθόβλοσε. Πρὸς μεγάλην τὸν ἐκπληξη ὥ-
μως, οἱ λαγοὶ ἀντί νὰ πέσουν νεκρούς... ἀρχισε νὰ τρέχῃ πρὸς τὴν
πόρτα του κήπου. Τί εἰχε συμβεῖ λοιπόν ; Απλούστατα : «Η σφα-
λοα του Γκαβαρνί ἀντί νὰ βοῇ τὸν λαγό βρήκε το... σκοινί ποὺ τὸν
κρατούσε δεμένο στὸ δέντρο, τὸ δόποιον καὶ ἔκοψε...»